

Ziua Diversității

Cinema, teatru și concerte la TIFF în Ziua Diversității.

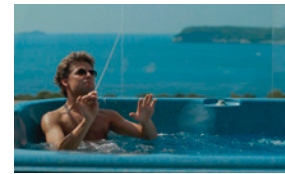
»Pagina 2-3

InterogaTIFF

Dov Simens, este la Cluj cu 2 Day Film School.

»Pagina 5

Premieră mondială
Noseland, mockumentar
țăcănit despre muzica
clasică.

»Pagina 7

APERITIFF

Publicație oficială a TIFF

#3

Duminică, 3 iunie, 2012

www.tiff.ro | www.tiff.tv

 FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
DE FILM TRANSILVANIA

EDIȚIA 11, 1-10 Iunie 2012
CLUJ-NAPOCA

English Pages: 12 - 13

Invitată surpriză la TIFF: Melissa Leo

Melissa Leo, actrița americană premiată anul trecut cu Oscar și Globul de Aur pentru rolul secundar din *The Fighter*, vine la TIFF! Ea va fi în sală la Cinema Victoria, astăzi, de la ora 20:00, la proiecția scurtmetrajului *The Sea Is All I Know*, ce va fi proiectat înaintea filmului *David* regizat de Joel Fendelman.

Scurtmetrajul *The Sea Is All I Know*, aflat pe lista scurtă pentru Oscar 2012, e drama unor părinți divorțați, reuniți la căpătâiul fiicei lor muribunde. A doua întâlnire a publicului cu actrița va fi luni, 4 iunie, de la ora 10:30, când Melissa Leo va susține un masterclass de actorie în cadrul Transilvania Talent Lab, la Napoca 15. Masterclass-ul este deschis publicului și presei. O mare parte a carierei, Melissa Leo a jucat roluri secundare în filme cu buget mic sau nepromovate pentru publicul larg. Câștigătoare de Oscar la 50 de ani, a fost caracterizată de jurnalistul Lawrence Toppman de la *The Charlotte Observer* drept "cea mai subapreciată actriță din America". Șansa primită în 2010 de a juca în *The Fighter* al regizorului David O. Russell i-a permis să demonstreze că îi poate eclipsa pe Christian Bale și Mark Wahlberg alături de care a jucat. Printre primele ei succese se numără rolul Lindei Warner din serialul *All My Children* din anii '70, rol pe care l-a câștigat în fața Juliei Roberts și pentru care

a fost nominalizată la un premiu Emmy. În televiziune, rolul ei emblematic e cel din *Homicide: Life on the Streets*, în care regizorul Barry Levinson a ales-o să interpreteze un detectiv de poliție pentru patru sezoane, între 1993 și 1997. În *21 Grams* (2003) Melissa a fost soția personajului lui Benicio Del Toro. În 2008, actrița a jucat rolul unei

mame care pleacă în Africa de Sud pentru a-și salva fiul în drama *Lullaby* și a primit trofeul pentru Cea Mai Bună Actriță (Maverick Actor Award) la Method Fest. Melissa Leo a obținut un alt rol principal în 2008 în *Frozen River*, filmul de debut al regizoarei Courtney Hunt. Cu acest rol a fost nominalizată la trofeul pentru Cea Mai Bună Actriță

și de SAG și de Academia de Film. Unul dintre cele mai emoționante roluri ale ei e cel din serialul *Treme*, produs de HBO și creat de legendarul David Simon, care prezintă viața rezidenților din New Orleans după Katrina și efortul lor disperat de a-și continua existența pe cea mai frumoasă scenă muzicală și culinară a lumii scufundată în

mălurile lumii a treia. La TIFF o vom vedea și în mini-seria multi-premiată *Mildred Pierce*, alături de Kate Winslet, Guy Pearce și Evan Rachel Wood, care va avea o proiecție-maraton la TIFF în Ziua HBO, joi, 7 iunie, de la 10.00, la Cinema Arta.

Raluca Bugnar

Cinematografele TIFF

→ FLORIN PIERSIC

P-ța. Mihai Viteazul, nr. 11, 0264 530 083

→ ARTA

Str. Universității, nr. 3

→ VICTORIA

B-dul Eroilor, nr. 51, 0264 333 083

→ MĂRĂȘTI

str. Aurel Vlaicu, nr. 3
(în spatele stației "Arte Plastice")

→ ODEON CINEPLEX

(în incinta Polus Center), 0264 - 202 000

→ CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

P-ța. Lucian Blaga, nr. 1-3, 0264 598 024

→ URSUS OPEN AIR

(Piața Unirii)

→ INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ

str. I.C. Brătianu, nr. 22, 0264 598 551

→ MĂNĂȘTUR OPEN AIR

(la terenurile de sport, în zona complexului „Nora”)

→ MARTY CAFE

Victor Babeș 39

→ Galerie Muzeul de Artă

Piața Unirii 30

→ BOILER CLUB

Henri Barbusse 59-61

→ Casa TIFF

Str. Universității, nr. 6, 0264 207 070

DONCAFÉ

AperitIFF

Redactor șef:
Laura PopescuElena Gangan
Iulia Valeri Matcovschi
Cătălin Mesaru**Redactor șef adjuncț**
Mark Racz

Andra-Daria Szasz

Redactori:Anca Grădinaru
Cristi Mărculescu
Radu Meza
Raluca Bugnar
Monica Felea**Fotografi:**Vlad Gherman
Razvan Șut**Graphic design:**Carmen Gociu
Andrei Pastuhov**Pagina de engleză:**Martin Blaney
Jay Weissberg
David Robinson**Ilustrație:**

Matei Branea

Distribuție:

Ionuț Husti

Reporteri:Oana Moisil
Ion Indolean**Tipărit la:**

Media Pro

TIFF la cald

Eveniment: Diaz

La ora 19.00, spectatorii adunați în fața cinematografului „Florin Piersic” priveau uimiți spre cer. Un elicopter survola zona, în timp ce o mașină cu girofar și o Salvare erau în fața cinematografului. „Cine vine?”, „Ce s-a întâmplat?”, „Ce e cu Salvarea?” erau doar câteva din întrebările ce se auzeau în jur. Flyere cu „Don't clean up this blood” au ajuns în mâinile tuturor. Unul dintre spectatori a venit cu un scenariu: „Și acum mergem la un film care începe așa: niște oameni intră într-o sală de cinema și vine un elicopter și apoi mor toți”. Și nu a fost departe de adevăr. *Diaz* este un film de ficțiune. Însă subiectul este cât se poate de real. Pe 21 iulie 2001, în ultima zi a Summitului G8 de la Genova, 300 de polițiști au intrat

în incinta școlii Diaz. 93 de oameni au fost bătuți, abuzați, arestați. Printre ei: turiști, jurnaliști, protestatari. Un eveniment pe care presa avea să-l numească „cea mai gravă suspendare a drepturilor omului într-o țară democratică după al doilea război mondial”. Ieri au fost la proiecție 300 de spectatori care abia au respirat timp de două ore. Un film foarte violent, cu toate că arată doar 30% din ce s-a întâmplat în realitate. O coproducție Italia-România-Franța, în care joacă și câțiva actori români, printre care Monica Bărlădeanu, Ana Ularu și Cosmin Seleși. Pentru cei care l-au ratat ieri, filmul va fi reluat sâmbătă, 9 iunie, de la ora 12.00, la Odeon Cineplex.

Monica Felea

Evenimente speciale

La Castelul Banffy: Cine-concert Georges Méliès

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE FILM TRANSILVANIA
www.tiff.ro

EDITIA 11 | 1-10 Iunie
CLUJ-NAPOCA

CINE-CONCERT
GEORGES MÉLIÈS

DUMINICĂ, 3 Iunie, ORA 21:30
CASTELUL BĂNFFY DE LA BONȚIDA

Astăzi, 3 iunie, de la 21.30, publicul va afla ce înseamnă să fii spectator la film în anii 1900 chiar de la strănepoata lui Georges Méliès, Marie-Hélène Leherissey, și de la fiul ei, Lawrence Leherissey, care vor susține un *Cine-concert Georges Méliès* la Castelul Banffy de la Bonțida. Un program exclusiv de filme ale cineastului va fi acompaniat live de muzica originală compusă și cântată la pian de Lawrence Leherissey. Alături de el, Marie-Hélène Leherissey va nara povestea, așa cum se întâmpla în cafenelele de la 1900, la proiecțiile de film. Georges Méliès este una dintre cele mai fascinante personalități ale cinema-ului. Între 1896 și 1913 a produs, regizat și distribuit peste 520 de filme, în cele

mai multe dintre ele fiind și actor. Méliès a fost primul regizor care a folosit camera de luat vederi pentru a realiza opere de ficțiune, folosind un platou de filmare și scenografie. Datorită apropierei sale de iluzionism, multe dintre tehnicile folosite de el rămân în continuare o referință pentru efectele speciale moderne. Intervențiile vocale sunt scrise de Georges Méliès și interpretate de Marie-Helene Leherissey. Imaginile originale au fost găsite, restaurate și păstrate de asociația parteneră Les Amis de Georges Méliès (Marie-Hélène Leherissey, Lawrence Leherissey). Spectacolul a fost adus la TIFF în parteneriat cu Institutul Francez din Cluj.

Monica Felea

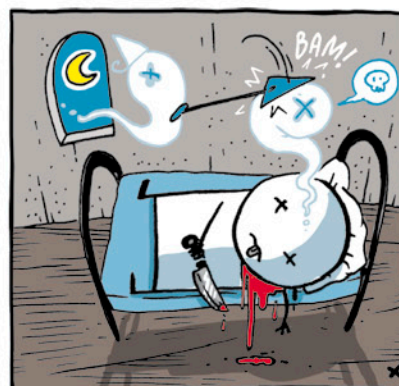
Program TIFF ART

De la 10.00 – FilmY pentru familia. Toată ziua program special "Ziua Diversității"

20:30 Concert Romano Butiq în cadrul "Zilei Diversității"

21:30 DIVIDED STATES OF AMERICA: LAIBACH 2004 TOUR de Saso Podgorsek

OMULAN 3 HORROR BY MATEI BRANEA

Supernova

În Ziua Diversității: Țigan

Spre deosebire de alte filme cu aceeași temă, *Cigan* nu românează cu nimic comunitatea țiganilor și nu încearcă să îi transforme pe membrii acesteia în cazuri sociale aflate în grija comunității. La doar 14 ani, rămas fără tată (victima unei crime încă neelucidate), Adam trebuie să aibă grijă de mama sa, care decide să se recăsătorească cu fratele răposatului, un țigan care se ocupă cu mici „afaceri” ilegale. Aflat între două lumi – cea din care provine și lumea „gádžo” (celor albi) - Adam trebuie să facă alegerea corectă. Își dorește să învețe și nu-i place să fure, însă comunitatea îi cere altceva. Pendulează între cele două lumi și singurul echilibru pe care îl găsește se află în sala de sport, unde învață să boxeze alături de preotul satului. Un punct de sprijin este iubita lui, Julka, care însă decide să se căsătorească cu un bărbat care-i poate asigura ei și fa-

miliei ei un trai decent. Casting-ul este punctul forte al filmului; faptul că Martin Sulik și-a ales actorii dintre membrii comunității rome din Slovacia dă autenticitatea necesară înțelegerii culturii țiga-

nilor. Ziua Diversității este organizată în parteneriat cu Romano ButiQ, cu sprijinul Departamentului pentru Relații Interetnice.

Monica Felea

Nu rata

Jazz Concert - Contemporary Noise Sextet (3 iunie, ora.22, Casa TIFF) – 20 lei.

TIFF MUSIC NIGHT (4 iunie, ora 21.30, Fabrica Flacăra) – 40 lei în avans; 50 lei înainte de concert.

Jazz Concert - Nils Petter Molvaer Trio (5 iunie, ora 22:00, Casa TIFF) – 20 lei

CONCERT LAIBACH (6 iunie, ora. 23.45, Hotel Continental) – 15 lei

Proiecție IRON SKY (6 iunie, 21.45, Ursus Open Air) + Concert LAIBACH (6 iunie, ora. 23.45, Hotel Continental) – 20 de lei

Promoții!
TIFF Music Night: La 3 bilete cumpărate primești un bilet gratis! Ofertă valabilă până pe 4 iunie 2012.

Concertele de Jazz: 1 bilet îți aduce o băutură gratis la barul Casa TIFF: 1 bere/ 1 pahar de vin/1 shot de Jägermeister.

Grădinița TIFF

ACTIVITĂȚI CREATIVE, MAGIE ȘI TEATRU DE PĂPUȘI LA TIFF

TIFF, Grădinița Happy Kids și Boribon sunt parteneri de joacă și în acest an: este al treilea an consecutiv în care Boribon oferă jucării și activități specifice cu copiii de la grădinița TIFF - Happy Kids. În perioada 1-10 iunie 2012, în centrul orașului Cluj va aștepta locul de joacă pentru cei mici, dar nu mai mici de trei ani. Condițiile de înscriere la copiii la locul de joacă le găsiți la fața locului, în Piața Unirii. Workshopurile Boribon se vor desfășura în perioada 4-8 iunie

inclusiv, între orele 17-19. Ideal ar fi dacă micuții înscriși în prima zi ar putea participa la toate ședințele, acestea având o unitate și continuitate tematică. Cu toate acestea, activitățile zilnice pot fi savurate și independent de celelalte zile.

Program grădiniță:

LUNI, 4 IUNIE
15:00 – 17:00 program liber
17:00 – 19:00 Workshop BORIBON - Propriul meu scenariu
19:00 – 23:00 program liber, opțional se pot face proiecții de desene animate

Open Mic Show @ TIFF Art

7 ȘI 9 IUNIE 2012

Ai talent, vrei să te afirmi? Vrei să evoluezi pe scenă și nu ai găsit locul potrivit?

Te așteptăm să faci ce îți place - să cânti, să ne zici un banc, sau mai multe :-), să rostești un monolog, sau să faci orice altceva... Să ne surprinzi cu performanța ta artistică. TIFF îți dă ocazia, o scenă și un microfon, tu vii cu performance-ul și susținătorii!

Votul publicului

Despre oameni și melci / Of Snails and Men **4.68**
Moartea unui supererou / Death of a Superhero **4.57**
Micul matador / Little Matador **4.50**
Praga/ Prague **4.47**
Dr. Strangelove / Dr. Strangelove or: How I learned to Stop Worrying and Love the Bomb **4.42**
Numai vântul / Just the Wind **4.40**
LSD: Substanța lui Albert Hoffman / The Substance: Albert Hoffman's LSD **4.40**
Pelicula versus Digital / Side by Side **4.36**
Reconstituirea **4.33**
Lolita **4.31**

Program / duminică / 3 iunie

CINEMA FLORIN PIERSIC

11:00 - 107'
Țigan / Gypsy
Cehia, Slovacia; Martin Sulik; Supernova [2R1]

13:15 - 113'
Explozie în familie / Le Skylab
Franța; Julie Delpy; Supernova [2R2]

15:30 - 94'
Domnul Lazhar / Monsieur Lazhar
Canada; Philippe Falardeau; Supernova [2R3]

18:00 - 126'
Hugo
Statele Unite; Martin Scorsese; Supernova [2R4]; Proiecție 3D / 3D projection; nesubtitrat în limba română*

20:30 - 96'
Copiii electrici / Electrick Children
Statele Unite; Rebecca Thomas; Oameni și Zei [2R5]

23:00 - 140'
Ucișorul / The Yellow Sea
Coreea de Sud; Hong-jin Na; Umbre [2R6]

CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR
16:00 - 112'
Ministrul / L'exercice de l'État
Franța, Belgia; Pierre Schöller; Supernova [2C1]

18:30 - 120'
Café de Flore
Canada, Franța; Jean-Marc Vallée; Supernova [2C2]

21:00 - 112'
Împărăția fiarelor / Animal Kingdom
Australia; David Michôd; Focus Australia [2C3]

CINEMA VICTORIA

10:00 - 109'
Tom Sawyer
Germania; Hermine Huntgeburth; EducaTIFF [2V1]

12:30 - 110'
Zilele Filmului Românesc: scurtmetraje III / Romanian Shorts: Short Films III
România; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [2V2]

15:00 - 75'
Italia, îți place ori pleci / Italy: Love It, or Leave It
Germania, Italia; Gustav Hofer, Luca Ragazzi; Ce se întâmplă, documentarul? [2V3]

17:30 - 120'
Crimele din Snowtown / Snowtown*
Australia; Justin Kurzel; Focus Australia [2V4]

20:00 - 80'
David
Statele Unite; Joel Fendelman; Oameni și Zei [2V5]
30' The sea is all I know
Statele Unite; Jordan Bayne

22:00 - 90'
Teddy Bear
Danemarca; Mads Matthiesen, Competiție
7' The Little Mermaid
Canada; Umbre scurtmetraje [2V6]

CINEMA ARTA

10:00 - 85'
Jaf la hipodrom / The Killing
Statele Unite; Stanley Kubrick; 100% Stanley Kubrick [2A1]

12:00 - 90'
A doua viață / Login 2 Life
Austria, Germania; Daniel Moshel; Ce se întâmplă, documentarul? [2A2]

14:30 - 126'
Noaptea sălbatică / Les nuits fauves*
Franța, Italia; Cyril Collard; Proiecții Speciale [2A3]

17:00 - 125'
Ticălosul / Bastard
Germania; Carsten Unger; Fără Limită [2A4]

20:00 - 78'
Micul matador / Little Matador
Irlanda; Sandra Jordan, Gabriel Range; Ce se întâmplă, documentarul? [2A5]

22:30 - 88'
Să nu adormi! / The Other Side of Sleep
Irlanda; Rebecca Daly; Umbre [2A6]

ODEON CINEPLEX SALA 1
15:00 - 118'
Play
Suedia, Danemarca, Finlanda; Ruben Östlund; Supernova [211]

17:30 - 90'
Frații / Brothers
Finlanda; Supernova [212];

20:00 - 72'
Labradorul / Out of Bounds
Danemarca; Frederikke Aspöck; Focus Danemarca [213]

23:00 - 88'
Weekend în familie / Home for the Weekend
Germania; Hans-Christian Schmid; Supernova [214]

ODEON CINEPLEX SALA 4

14:30 - 133'
Donoma
Franța; Djinn Carrénard; Oameni și Zei [241]

17:15 - 76'
Tabloul / Le tableau
Franța; Jean-François Laguionie; EducaTIFF [242]

19:30 - 104'
De la un film la altul / D'un film à l'autre
Franța; Claude Lelouch; 3X3 [243]

22:15 - 75'
Inni
Islanda, Marea Britanie, Canada; Vincent Morisset; Proiecții Speciale [244]

ODEON CINEPLEX SALA 5

17:15 - 82'
Noseland
Austria; Aleksey Igudesman, Sebastian Leitner; Proiecții Speciale [251]

19:45 - 109'
Comediantul / A Funny Man
Danemarca; Martin Zandvliet; Focus Danemarca [252]

22:45 - 102'
Un bărbat și o femeie / Un homme et une femme
Franța; Claude Lelouch; 3X3 [253]

ODEON CINEPLEX SALA 6

15:15 - 67'
Între două lumi / Caught Between Two Worlds
Ungaria; Viktor Oszkár Nagy; Ziua HBO [261]; intrare liberă!

16:45 - 112'
Măștile / Masks*
Germania; Andreas Marschall; Umbre [262]

19:30 - 115'
Parada / The Parade
Serbia, Germania, Ungaria, Slovenia, Croatia; Srdjan Dragojevic; Piața Unirii [263]

22:30 - 101'
Lasă lumina aprinsă / Keep the Lights On*
Statele Unite; Ira Sachs; Supernova [264]

URSUS OPEN AIR PIAȚA UNIRII

21:45 - 100'
Vânătorii de capete / Headhunters
Norvegia, Germania; Morten Tyldum; Piața Unirii [2U1]

MĂNĂȘTUR OPEN AIR

22:00 - 98'
Beirut Hotel / Beyrouth hôtel
Franța, Suedia, Lebanon; Danielle Arbid; Supernova [2M1]

INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ

22:00 - 90'
Cerro rico, Tierra rica
Colombia, Bolivia, Statele Unite; Juan Vallejo; Ce se întâmplă, documentarul? [2F1]

CINEMA MĂRĂȘTI

18:00 - 58'
Invenția doctorului Nakamats / The Invention of Dr. Nakamats
Danemarca; Kaspar Astrup Schröder; Focus Danemarca [2W1]

20:30 - 74'
Dragonslayer
Statele Unite; Tristan Patterson; tribut Killer Films [2W2]

CASTELUL BANFFY BONȚIDA

21:30 - 110'
CineConcert Georges Méliès
Franța; Marie-Hélène Leherissey, Lawrence Leherissey; Evenimente Speciale [2B1]

Focus Australia

Cangur / koala / crime

Avem de toate în Focusul australian. *Arthouse* senzual? Check! *Sleeping Beauty*, despre riscurile pe care le implică dormitul contra cost în același pat cu oameni bătrâni. *Arthouse* psihotic-psihotropic? Check! *Hail*, cu elemente criminale re-iesește în libertate, unde nu au ce căuta. *Indie* realist cu "ispășire familială"? Check! *Mad Bastards*, poetic testosteronizat și frust. Comedie? Check! *Shut Up Little Man!*, documentar despre prima memă audio. Thrillere? Check!

SnowTown și *Animal Kingdom*, tururi de forță laudate de experți și de public. Cinicii ar spune că excelența în zona thrillerelor bazate pe fapte reale foarte sinistre se trage din trecutul istoric al fostei colonii pentru ocupații imperiului britanic. Optimiștii ar considera-o un semn al îngrijorării față de elementele, moralmente vorbind, inferioare ale societății. Ar acorda cinema-ului un rol educativ, preventiv, de semnal de alarmă. Cinefilii admit că indiferent de cauzele sociologice și caracterul moral,

rezultatele sunt cât se poate de memorabile.

Animal Kingdom este un portret de grup. Dramatic. Și grupul (3 frați infractori aflați sub matriarhat deosebit de feroce) și portretul (capabil în egală măsură de cauzat suspansuri și de emoții veritabile). Brutala poveste a adolescentului J, a unchilor săi ucigași de polițiști și a fioreasei sale bunici este articulată admirabil de David Michôd. Debutantul în lung-metraj utilizează tușe fine și detalii bine amplasate. Jacki Weaver a fost extrem de apreciată și tot ar mai fi loc de laudă pentru rolul șefei de clan. După absolut orice standard, vipera abil camuflată în corpul, hainele și coafurile unei femei suburbane cochete (care nu și-a acceptat încă vârsta) este epocală. Tot epocal este Guy Pearce în rolul polițistului adept al binelui cu sila. Confrății polițiști, adepți ai justiției instant, nu trebuie nici ei ignorați. Regatul fiarelor este bestial și feroce, cum o cere și titlul. Lipsit de idealuri și idealisme, capabil să explice și cum funcționează ierarhia din haita familială și cum disfuncționează tot sistemul de justiție și poliție. Suficient de demn cât să nu cerșească simpatii pentru protagonistul imberb într-ale crimei.

Despre *Snowtown* s-a opinat că ar fi al doilea *Animal Kingdom*. Au la comun și protagonistul adolescent, și familia de criminali, sunt bazate pe fapte reale, sunt ambele debuturi. Merită aceeași atenție... dar diferă multiple chestiuni, de la poziționarea junelui autor de cinema Justin Kurzel față de latura morală a acțiunilor din film și aspectul poetic necizelat al imaginii, până la sexualitatea protagonistului. Care, abuzat fiind de fratele mai mare, dezvoltă o admirație cel puțin interpretabilă pentru pseudo-tatăl vitreg lichidator al gunoaielor societății. Crimele sunt multe, mult mai sinistre, cu motivații oribile. Mecanica grupului de membri ai clasei de jos porniți pe curățenie îngheață sângele în venele spectatorului. Pledoaria pentru sufletelul torturat al protagonistului adolescentin este și ea acolo, în egală măsură blamabilă, disturbantă și discutabilă.

Cristi Mărculescu

Vox POP

Beirut Hotel

"Foarte interesant, o față nemaivăzută a zonei orientale, adică a Libanului, Siriei și a altor țări vecine. Plus scenele mai explicite au fost regizate cu foarte mult gust."
– Bernaş Jadžire, 26 ani, Cluj

"Mi-a plăcut mult. O vedere foarte realistă asupra Orientului Mijlociu, dar pentru mine tema amoroasă a fost principala, nu conflictul politic prezentat."
– Oana, 21 ani, Deva

Full Metal Jacket, Stanley Kubrick, 1987

"Un film pe care l-am mai văzut și voiam să îl văd și la cinema. Desigur e o altă atmosferă, ca la cinema, dar, ca și prima dată, m-a izbit atitudinea soldaților față de omor. Adică cum spun ei că fac un serviciu țării... E genial cum a prezentat Kubrick faptele sub formă de interviu. L-aș recomanda tuturor numai pentru originalitatea montării."
– Dan, 27 ani, Aiud

Zero Killed

"N-a fost atât de dur pe cât mă așteptat și pe cum a fost prezentat, că trebuie să vii la el cu stomac pregătit. Mi s-ar fi părut și mai interesante niște fantezii criminale de la oameni mai comuni. Majoritatea erau artiști care sunt obișnuiți să se exprime foarte bine, dar o vânătoare nu. Cel mai mult mi-au plăcut ce au avut de zis fermierul și caricaturistul."
– Delia, 28, regizor de teatru

Ziua diversității

ATELIERUL ROMANO BUTIQ SĂRBĂTOREȘTE ZIUA DIVERSITĂȚII LA TIFF ART

Atelierul Romano ButiQ va sărbători Ziua Diversității în spațiul TIFF Art printr-un spectacol pus în scenă de copiii romi din Pata Rât și un concert balkan-rock cu trupa Romano ButiQ - pe 3 iunie, la Muzeul de Artă Cluj-Napoca.

După 7 zile de participare la atelierul de scriere creativă din cadrul Caravanei viselor, 15 copii romi de la Pata Rât le vor spune clujenilor poveștile lor de viață, despre cum își găsesc bucuria jocului acolo unde sunt nevoiți să locuiască, sau despre cum își fac prieteni la școală. Unii dintre ei s-au născut acolo. Alții au fost strămutați în acea zonă împreună cu părinții lor din alte părți ale orașului. O viață deloc ușoară care merită să fie ascultată și înțeleasă, pe 3 iunie, de la ora 16:00, în curtea Muzeului de Artă.

Pe parcursul aceleiași zile de duminică, 3 iunie, meșteșugarii romi din Cășeu și Poieni vor invita participanții la Ziua Diversității să își încerce mâna în împletitul nuielor de răchită sau de alun sau în cioplitul lemnului. Tariful de la Cojocna va înveseli curtea Muzeului și Piața Unirii cu muzici autentice. Cine a văzut până acum doar de la distanță portul tradițional al romilor are ocazia să îl probeze și să surprindă momentul într-o fotografie pe care o poate găsi și împărtăși pe facebook.com/mestesugar.

La finalul serii, de la 20:30, trupa Romano ButiQ va pune în valoare muzica romani într-un concert care reunește o varietate de stiluri, puse în slujba mesajelor antirasiste: folclor tradițional, rock, punk și reggae. De 2 ani de zile, membrii trupei Romano ButiQ, lăutari de meserie, încearcă un nou stil, o provocare prin care doresc promovarea valorilor rome autentice. Ziua Diversității este organizată de

către TIFF în parteneriat cu Atelierul Romano ButiQ și Departamentul de Relații Interetnice. Atelierul de scriere creativă este un proiect DramAcum, sprijinit de Institutul Cultural Român, Asociația Romano ButiQ și Fundația Desire.

DramAcum este o asociație culturală înființată în 2001 de către studenți la regie din cadrul UNATC și are ca scop inițierea tinerilor dramaturgi. DramAcum a susținut tineri care s-au remarcat atât în țară cât și în străinătate, realizând parteneriate cu teatre din SUA, Serbia, Suedia și Rusia. De asemenea, asociația s-a implicat în proiecte românești de relevanță politică și socială, cum ar fi spectacolele "20/20" și "Roșia Montană".

Asociația Romano ButiQ s-a înființat în 2011 din nevoia de a prezenta realist comunitatea romă și de a crea spațiul în care oamenii să descopere experimental valoarea pe care romii o aduc în societate, dincolo de stereotipul negativ sau de paradigma de victimă. În mai puțin de un an de activitate, a organizat 17 concerte de muzică romani și a contribuit la colecția Haute Couture „PREJUDECĂȚI” semnată de Philippe Guilet, prin intermediul a 11 meșteșugari romi.

Încă din 1996, Fundația Desire urmărește promovarea unei culturi civice democratice, precum și a unei comunicări sociale și interculturale viabile. Din anul 2010, s-a implicat în acțiunile civice îndreptate împotriva evacuărilor forțate și segregării rezidențiale, iar în ianuarie 2011 a fost unul dintre fondatorii Grupului de Lucru al Organizațiilor Civice, prin care acționează și azi în vederea îmbunătățirii condițiilor socio-economice a comunităților de romi marginalizate din Pata Rât, Cluj.

Program TIFF ART

De la 10.00 – FilmY pentru familia. Toată ziua program special "Ziua Diversității"
20:30 Concert Romano ButiQ în

cadrul "Zilei Diversității"
21:30 DIVIDED STATES OF AMERICA: LAIBACH 2004 TOUR de Saso Podgorsek

TIFF Lounge Piața Unirii

17.00 Ana Ularu, actriță, membră în Juriul Competiție TIFF 2012.

TIFF-ul VESEL

APLICAȚIA TIFF-UL VESEL, DISPONIBILĂ CINEFILILOR

De ești mare cinefil, ia-ți TIFF-ul VESEL pe mobil! Aplicația TIFF-ul VESEL este destinată celor care "mor" după filmele bune. Ea poate fi accesată pe <http://www.seniorinteractive.ro/tiff-ul-vesel/>. Cu ajutorul ei poți câștiga bilete la festival și multe alte premii.

Folosind platforma layar, aplicația te va ajuta să găsești pe străzile din Cluj logo-uri TIFF care conțin trailerul celor mai așteptate filme din festival. Trailerul și logo-urile pot fi puse la păstrare. Dacă ai colecționat 5, ai intrat automat în tragerea la sorți pentru premiile puse în joc.

InterogaTiff

Dov Simens – 2 Day Film School

Dov Simens este instructorul de film numărul 1 de la Hollywood. Predă cursul său intitulat 2 Day Film School™ la TIFF 2012 ca parte din proiectul Hollywood în Transilvania inițiat și condus de Transilvania Pictures și Institutul pentru Comunicare Socială și New Media în colaborare cu Festivalul Internațional de Film Transilvania. Printre absolvenții cursului său se numără nume mari din lumea filmului și nu numai, cum ar fi Quentin Tarantino, Christopher Nolan, Guy Ritchie sau Stephen King.

Ce părere aveți despre Cluj?

Cred că e absolut minunat. Dintre toate orașele pe care le-am văzut în întreaga lume – și e cu siguranță un oraș mic, dar nu un orașel – mi s-a părut fascinant că aveți atât de multe librării aici, e semnul unui nivel intelectual înalt. Celălalt lucru care mi s-a părut interesant a fost starea proastă a construcțiilor. Dar asta se va schimba pe măsură ce aduceți manageri de calitate și meșteri mai buni. Aveți de asemenea o mare dorință de a fi acceptați de cei din afară. Va veni și asta la un moment dat. Nu e nevoie să vă grăbiți, aveți deja librării.

Ce părere aveți despre TIFF?

Acum 25 de ani nu puteai numi 20 de festivaluri de film în întreaga lume. Acum sunt în jur de 3000. În primul rând ca festival, din punct de vedere cultural, sunteți în top 50. Judecând după toate filmele pe care directorul de festival le-a adus aici din diverse zone, din multe țări, e un eveniment social și cultural foarte important. Ca afacere, din cele 3000, sunteți pe la numărul 500. Asta pentru că nu vin îndeajuns de mulți cumpărători străini pentru a negocia distribuția

filmelor în alte țări. În concluzie, e un festival bun. Președintele festivalului a făcut o treabă foarte bună.

Ce le spuneți studenților dumneavoastră despre utilizarea festivalurilor pentru a îmbunătăți distribuția filmelor lor?

Un festival e cu siguranță foarte util. Nu te gândești să mergi la Cannes, la Sundance, la Toronto sau la TIFF până nu știi când vei termina filmul. În primul rând, fă rost de scenariu, apoi fă rost de bani, apoi filmează și apoi ai două luni și jumătate de post-producție. O dată ce începi post-producția, începi să te gândești la participarea la festivaluri. De exemplu, Sundance e în ianuarie. Ce se întâmplă dacă începi post-producția în februarie? N-o să aștepti 11 luni numai ca să mergi la Sundance anul următor. Deci dacă termini filmul în februarie și faci post-producția în februarie, martie și aprilie, poți să te gândești la festivaluri care urmează în Europa în mai și iunie, festivaluri la care vin cumpărătorii – acestea sunt cele la care va trebui să mergi. Și e și perioada în care e TIFF-ul. Poți încerca să faci ce-a făcut Mungiu: să mergi la Cannes pentru că acolo

sunt cumpărătorii. El a avut premi- era mondială la Cannes, dar săptămâna următoare trebuia să fie aici pentru premiera balcanică în cadrul Festivalului Internațional de Film Transilvania.

Ce părere aveți despre piața românească și ce credeți că ar trebui să facă viitorii producători români de film? Ar trebui să meargă pe piața națională sau pe cea internațională?

Națională! Națională! Aici trăiți! Națională! Nu vă mai gândiți global, nu vă mai gândiți la întreaga lume acum. Gândiți-vă doar la România! O dată ce nu mai sunteți studenți, o dată ce sunteți adulți, nu mai faceți scurtmetraje, începeți să faceți lungmetraje. Și pentru primul lungmetraj veți avea un buget între 10.000 și 30.000 de dolari. Veți avea o săptămână de filmări, cu două camere digitale și un scenariu de 90 de pagini care se petrece într-o singură locație. Și dacă aveți 30.000 de dolari, filmați cu 10.000, faceți post-producția cu 10.000 și când e gata, folosiți ultimii 10.000 de dolari pentru a închiria un cinema și a organiza o petrecere mare, plus un eveniment foarte vizibil în

social media. Sunt aproape sigur că veți recupera cei 30.000 de dolari în următoarele trei luni. Dacă acest lucru se întâmplă, faceți un alt lungmetraj, dar de data asta cu un buget de 50.000 de dolari, pe aceeași formulă, dar cu două săptămâni de filmări. Dacă și acesta reușește să producă suficiente venituri, gândiți-vă doar la România, nu la alte piețe: puteți obține 100.000 de dolari de la vreun individ bogat și faceți un alt film. În acest timp vă dezvoltați abilitățile, învățați cum să spuneți o poveste și învățați cum să faceți profit. Pentru al patrulea film puteți cumpăra drepturile de adaptare pentru un roman românesc și în acel moment puteți probabil convinge guvernul să vă dea un milion de dolari să faceți filmul, dar veți încerca să aduceți un actor din Germania, un actor din Franța sau un actor din Anglia care va aduce vânzări mai mari în țările respective. Acesta e un proces de durată, pe cinci ani, gândind la nivel național, nu internațional. Dacă faceți asta în România, veți crește!

Ce credeți despre așa-numitul nou val în cinematografia românească? Va fi acest tip de filme profitabil în viitor sau va rămâne în circuitul festivalier fără a ajunge la succes comercial?

Cred că cineva din România a angajat un P.R.-ist bun care a spus că e un nou val în cinematografia românească, când de fapt sunt vreo doi oameni. Nu-l văd ca un nou val, dar lumea nu știe lucrul acesta, iar acum cineva vinde asta și acest lucru e minunat. Și următoarea persoană care va face un lungmetraj cu buget mic va intra în joc și va spune că e parte din noul val al cinematografeii românești. Cred că e foarte bine. Persoana care face marketing-ul aici în România pentru industria filmului românesc e foarte inteligentă. Deci noul val înseamnă să faci filme cum tocmai a făcut Mungiu, cu un pic de ADR (n.r. Additional Dialogue Recording - înregistrări adiționale de dialog), un pic de efecte sonore, un pic de muzică, o coloană sonoră. E foarte necizelat, foarte new wave, într-un fel necizelat, dar e considerat ca

făcând parte din "noul val". Și asta înseamnă că putem face filmele tot mai ieftin, deci cu 10.000, 20.000 sau 30.000 de dolari poți intra în "noul val"! Rolul unuia ca mine e să le dea un șut în fund oamenilor și să le spună: "Hai să facem filme! Dar să nu facem scurtmetraje!"

Vreți să mergeti la vreun film în cadrul festivalului cât sunteți aici în Cluj?

Sunt mai degrabă îndrăgostit de industria filmului. Voi fi foarte cinstit. Nu-mi prea pasă de filme. Îmi plac filmele. Sunt distractive. Dar îmi place mai mult de nevestă-mea, îmi plac copiii mei și mi-aș petrece tot timpul liber cu ei. Dar ceea ce iubesc cu adevărat e industria filmului, deci ce-am făcut în ultimele zile a fost să observ piața filmului, să vorbesc despre afaceri cu președintele festivalului, să văd ce filme au venit, să înțeleg de ce Mungiu nu și-a făcut premiera într-un festival românesc și s-a dus săptămâna trecută la Cannes. Dacă mă duc la un film mai pe seară? Da, cu siguranță. Dar partea de afaceri e mai importantă pentru mine.

Care sunt așteptările dumneavoastră în legătură cu cursul 2 Day Film School din Cluj?

Voi face pe toată lumea să înțeleagă foarte rapid că nu e așa de dificil să faci un film cum crede toată lumea. Nu vreau să spun că e simplu, dar nu e nici pe departe la fel de dificil precum crede lumea. Avem nevoie de un scenariu și să păstrăm lucrurile simple. De fapt, noi vrem să realizăm un fel de piesă de teatru. Trebuie să facem rost de locație, de actori, de camere, să avem repetiții, să pornim camera de luat vederi și să-i lăsăm apoi pe actori să își facă treaba. După 90 de minute, avem un film. În post-producție, adăugăm niște sunete de pași, niște muzică, refacem o parte din dialog, punem niște dissolve-uri și niște fade-uri, punem genericul la început și la sfârșit și avem un film. Și dacă faci asta cu un buget sub 50.000 de dolari, cu siguranță vei scoate un profit.

A consemnat Radu Meza

Must see

Inni

slandezii de la Sigur Rós ar vrea să le fie criticată mai des munca, fiindcă simt că sunt prea adesea periați, lăudați, spoiți, puși pe ditamai piedestalele. E drept că nu le poți reproșa mai nimic la muzica pe care o fac. Combinația de instrumente, liniile melodice, vocea ce vibrează într-o împletire

de islandeză și cuvinte inventate fascinează și duce în extaz mulțimile. Cei patru muzicieni care cântă împreună de 17 ani ar prefera să nu fie închiștați într-o capsulă a perfecțiunii. Tocmai de aceea s-au bucurat să vadă cum a ieșit într-un final documentarul *Inni* - minimalist și eliptic. Filmat în cea mai mare parte în

două nopți din 2008 la Alexandra Palace din Londra, *Inni* mai include și imagini de arhivă cu trupa, începând din 1998. Regizorul Vincent Morriset a înțeles ce își doresc islandezii și a refilmat materialul punând în fața lentilei tot felul de suprafețe: prisme, sticlă, plastic, cu care a dat diverse conturi misterioase. E greu să faci un documentar interesant cu o trupă, cred cei de la Sigur Rós, și sunt, desigur, contraziși de fanii și cinefilii care au văzut *Heima*, documentarul din 2007, cu turneul trupei în țara natală. Pe cât de bogat vizual și coloristic e *Heima* pe atât de minimalist e *Inni*. Dacă în primul film spațiile largi ale Islandei sugerau de unde a fost inspirată muzica Sigur Rós, în *Inni* e conturată relația apropiată a trupei cu fanii, deși aceștia nu apar în imagini. Filmat intim, aproape claustrofobic, cu cadre strânse, *Inni* arată cum e produsă acea muzică despre care ai crede că se cântă singură.

Raluca Bugnar

Proiecții speciale

Noptile sălbatice

la TIFF 2012 aveți ocazia să vedeți sau să revedeți controversatul *Noptile sălbatice* (*Les nuits sauvages*) din 1992, un film care a reprezentat un punct de turnură în filmul gay, care a adus în fața publicului francez problema sensibilă a stilului de viață gay și bisexual,

precum și cea a răspândirii virusului HIV/SIDA. În 1986, tânărul și promițătorul realizator de film bisexual Cyril Collard află că este seropozitiv și în următorii ani publică două romane inspirate de efortul său de a accepta această boală. Al doilea dintre aceste romane, *Noptile sălbatice* - publi-

cat și la noi, se configurează ca o curajoasă explorare a stilului de viață bisexual, punând în centru un erou fermecător și șocant prin raportarea la normele morale. Începutul anilor 1990 este momentul în care opinia publică devine conștientă de răspândirea virusului HIV, în special datorită medicalizării cazului solistului bisexual al formației Queen, Freddie Mercury. Excentricul Cyril Collard regizează și joacă rolul principal în adaptarea propriului roman (unul dintre motive fiind acela că nu a reușit să găsească un actor francez dispus să joace un rol asociat atât de puternic cu bisexualitatea și SIDA). Filmul este lansat în 1992, la câteva luni după moartea lui Mercury, și devine intantaneu un cult datorită subiectului, dar și abordării cinematografice, violentă și sensibilă în același timp, dar mereu plină de viață și dinamică - o reflecție perfectă și un fel de cântec de lebedă al unui Collard care refuză să lase boala sau pe cei din jur să-l schimbe. La trei zile după moartea lui Cyril Collard în 1993, *Noptile sălbatice* câștigă patru premii César - dintre care și cele pentru cel mai bun film și cel mai bun debut. La douăzeci de ani de la premieră. Pentru cei care nu se tem de un TIFFsome...

Radu Meza

Fără limită

Ticălosul

Thrillerul germanului Carsten Unger e un thriller cu copii. În niciun caz pentru copii sau joc de copii. Un puști răpește un alt puști, sechestrându-l în ceva ce seamănă cu un buncăr subteran. Îl filmează și trimite colegilor filmulețe virale anonime cu puștiul chinuit. Îi hărțuiește pe părinții terorizați, șantajându-i, atrăgându-i într-o capcană care, pe măsură ce se amorsează, le paralizează rațiunea și instinctele. Obsedat de mama victimei lui și sociopat, răpitorul juvenil - interpretat de Markus Krojer, căruia îi reușește un copil mai malefic decât clasicele progenituri satanice din filmele *mainstream* - refuză să poarte vreun nume. E un puber deja frigid, are ceva profund neliniștitor care te face să te foiești în scaun. Cora,

colega lui, hărțuiește sexual tații cu copii din parcuri și piscine. Între cei doi se înfiripă o asociere bazată pe aceleași instincte care i-au adus împreună pe unii ca Mickey și Mallory din *Natural Born Killers*. Minus atracția sexuală, căci cei doi "micuți" par mai degrabă inversul unor pedofili. Coșmarul pe care îl construiesc te afundă în zona terrorelor fără nume brevetate de *Funny Games*. Început ca un comentariu sadic pe marginea unei societăți în care psihic perturbat al puberilor și ineficiența sistemului educațional naște candidați la criminali în serie, *Bastard* apucă pe căi destul de neumblate. Și în tot timpul asta, *twist*-ul e ascuns în plină lumină.

Laura Popescu

TIFF Turistic

CETĂȚUIA

Chiar dacă ai văzut locurile frumoase din Cluj, vei cunoaște farmecul orașului abia atunci când îl vei vedea de sus. La înălțime, toate detaliile dispar. Rămâne imaginea aproape statică a străzilor pe care te plimbi mai devreme. La înălțime, orașul se transformă. Devine un rezumat de lumini, o pictură impresionistă pe care, ca să o înțelegi, trebuie să o privești în profunzime. Urcând pe Aleea Scărilor, ajungi la Cetățuie, dealul de pe care se vede panorama Clujului. Dacă ai noroc, s-ar putea să găsești o bancă liberă, pe care să stai și să te plimbi cu privirea printre micile clădiri de jos, fără să-ți pese de timp. Aici e un adăpost la înălțime, unde nu ajunge agitația

orașului și unde gândurile circulă mai lin, mai chibzuit. De pe Cetățuie, rолurile se inversează. Ești cel care domină, tu privești de sus. Orașul zace neputincios, fără să poată să se ascundă de ochiul tău. Dar ceea ce faci tu este un gest de admirație. Dacă te afli aici, este pentru că vrei să-i ghicești prezența. Orașul este la fel de frumos și cu ochii închiși. Îl simți acolo, lângă tine, pentru că auzi sunetele lui. Și-atunci pictura se transformă într-un cântec, fundal pentru gândurile tale. Urcă la Cetățuie și cunoaște orașul de sus, fie că îl privești fie că îl ascuți. Urmărește în fiecare zi locurile și lucrurile simple recomandate de Volksbank, acele lucruri care fac Tiff-ul mai frumos.

Must see

Premieră mondială: Noseland

Acest film e în premieră mondială la TIFF. Adică nu s-a văzut altundeva până acum. Adică este un eveniment special, un fapt de relevanță internațională care dă prestață festivalului și Clujului. Ei bine, tocmai aceste considerații și reverențe sunt ținta ultracausticului *Noseland*, un *mockumentar* despre festivalul de muzică clasică de la Dubrovnik și despre violonistul șef-directorul festivalului, Julian Rachlin. Un festival frecventat de John Malkovich, care ține un discurs despre mafia evreiască ce deține *din umbră*

festurile de gen. Un festival la care vine și Sir Roger Moore, buhăit și ridat, care mărturisește că Rachlin îl cam are la mână cu ceva... La rândul lui, Rachlin își alege colaboratorii pe baza elasticității nasului. Știți fasonul pe care-l vedeți la TV (ori pe viu) de la Cannes ori Sundance? Există unul la fel de îmbuibător și paravan de fum și în cazul festivalurilor de muzică clasică, clișeele fiind, printre altele, concertele în fața unor ruine luminate cu spoturi și aranjamente florale cu gladiole. Ce e admirabil la *Noseland* e faptul că farsa aceasta cu moacă de do-

cumentar crește din interior spre exterior, muzicienii făcându-se admirabil de râs întru gloria autoironiei. Așa copil din flori de *Saturday Night Live*, *Borat* și *Spinal Tap* cum e, *Noseland* e și de-o candoare adictivă, pentru că generozitatea de a face mișto de tine însuși și de lumea în care ființezi nu poate fi altfel decât adorabilă și merită pe deplin un bilet. La premiera mondială adicătealea.

Proiecție realizată în parteneriat cu Festivalul SoNoRo.

Mark Racz

Must see

Ministrul

Ființe mascate organizează bi-roul. Ocult. O femeie goală se mișcă în patru labe și intră în gura unui crocodil. Erotic și puternic și atavic și reptilian. Simbolist. Vis erectogen al ministrului de la transporturile franceze și secvență de impact al dracului de memorabilă cu care regizorul Pierre Schöller își deschide filmul. Care nu este nici portret de politician, nici vreo dramă despre cum politica poate corupe orice suflet demn, ci un eseu rece și un sortiment teribil de rar de thriller. Despre cum statul își exercită puterile prin funcționarii lui. Mai degrabă crocodil din sticlă anti-glonț decât ființă umană, ministrul transporturilor Bertrand Saint-Jean (Olivier Gourmet) are consilierii multipli (cu rol multiplu de dădăcă-păpușar-sclav). Are și superiori, și egali și inferiori, toți angrenați în temporizări ale declarațiilor, suspectări ale "confracților" și sim-

bolistica locațiilor alese pentru declarații. Are pe undeva o fiică și un șofer tăcut și o secretară de presă (Zabou Breitman) nu chiar capabilă și un secretar personal aliat de nădejde (Michel Blanc). Ce nu se știe dacă are au ba (și aici e marea artă a lui Gourmet, cel mai capabil actor francofon al ultimilor ani) este chestia aceea numită suflet. Schöller nu-l acuză, mai degrabă îl suspectează pe tehnocra-

mul bine poziționat în angrenajele puterii. Fără de verdicte morale, dar dotat cu un stil vizual și o tensiune narativă demne de admirații și cu una dintre cele mai percutante secvențe de accident de *voiture* din cinema-ul ultimului deceniu, *Ministrul* merită o vizionare și din motive pur cinemate, nu doar pentru că se apropie alegerile.

Cristi Mărculescu

Supernova

Weekend în familie

Regizorul german Hans-Christian Schmidt a mai fost prezent în selecția de la TIFF cu două filme: devastatorul *Requiem* din 2006 pe tema exorcismului în biserica catolică, cu revelația anului, actrița Sandra Hüller, și *Storm*, povestea despre crimele de război din Bosnia, cu Ana Maria Marinca, din 2009. Schmidt radiografiază nebunia ca nimeni altul și despre o maladie psihică e vorba și în *Was bleibt/ Home for the Weekend*: cumplita și misterioasă depresie. O familie – doi frați, prietena unuia și fosta soție a celuilalt și copilul unuia dintre cupluri se retrag pentru un weekend alături de părinți/bunici, la țară, lângă Bonn. Marko, recent despărțit de soția lui, își ia fiul pentru weekend la părinți. Jacob, fratele lui dentist, încă mai trăiește cu aceștia, iar tatăl, proprietar de editură, îi finanțează cabinetul. Reuniunea de familie nu lasă niciun dubiu în mintea spectatorului asupra adâncimii relațiilor dintre personaje. În fața ochilor ai o familie adevărată (până la asemănarea izbitoare dintre cei doi frați, interpretați de Lars Eidinger și Sebastian Zimmler). Weekendul lor e scufundat în intimitatea lor luminoasă. Dar apoi Schmidt dezvăluie, pe măsură ce ochiul se obișnuiește cu peisajul, contururile unor răni adânci. Gitte, mama, s-a tratat toată viața de depresie maniacală cu episoade extreme imposibil de anticipat, care i-a aruncat pe ceilalți în veritabile

tranșee emoționale. Și tocmai când se reîntâlnesc, ea are un anunț de făcut: a hotărât să renunțe la pastile. Magistral în filmul lui Schmidt e nu un și mai rafinat portret al nebuniei, ci felul în care în prezența nebuniei, ca și în prezența morții, convenționalitatea numită atât de lejer și de facil "normalitate în familie" sare în aer. Decizia Gitte (superba Corinna Harfouch) întoarce pe dos, brutal, toată complicitatea de o viață a familiei ei. Și în același timp portretează drama profundă a acestor rude care sunt departe de a fi inocente. Pentru ca în final să pună o problemă profund existențială: pierderea unui părinte, chiar dacă e departe de a fi perfect.

Laura Popescu

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE FILM TRANSILVANIA
www.tiff.ro

EDIȚIA 11 | 1-10 Iunie | CLUJ-NAPOCA

TIFF MUSIC NIGHT 04.06.2012
ORA 21:30

Hala Flacăra
Flacăra Factory

URŠUS

Str. Someșului Nr. 2-21

Bilet
40 Lei (în avans)
50 Lei (în ziua concertului sau la intrare)
Bilete pe www.biletmaster.ro și, începând din 28 mai, la casierile TIFF din Cluj

BABA ZULA
Turcia

BUSCEMI
Belgia

NICO DE TRANSILVANIA
Marea Britanie

NOZE
Franța

SEKUOIA
Danemarca

CONCERT
Powered by TIFF Events

■ Supernova

Frații

Cel mai recent film făcut de islandezul Mika Kaurismaki este o poveste despre o familie dezmembrată care, aparent, încearcă să-și rezolve problemele din trecut. Ivar, Mitja și Torsti, interpretați de aceeași trei actori din *Three Wise Men*: Kari Heiskanen, Pertti Sveholm și Timo Torikka, au mame diferite, dar același tată. Chiar dacă sunt complet diferiți, împart o dramă comună: lipsa unui model patern. Tatăl lor (interpretat de Esko Salminen) este bețivan și curvar, preocupat mai mult de jocurile de noroc decât de familie. Împarte

aceeași iubită cu unul dintre fiii săi, Mitja, în timp ce mamele lor au fost izgonite una câte una. Pentru prima oară după mulți ani, cei trei frați se întâlnesc pentru aniversarea de 70 de ani a tatălui său. Pretext pentru frustrări și drame, situații limită și vorbe rămase nerostite la timpul lor. Cu atât mai mult cu cât viața lor este un eșec, iar tatăl pare a fi singurul vinovat. Dacă subiectul vi se pare vag cunoscut, e din cauză că Mika Kaurismaki s-a inspirat din "Frații Karamazov". Dar regizorul a decis să lase mare parte din scenariu necris iar actorii au improvizat. O tragicomedie cu umorul negru și sec marca fraților Kaurismaki.

Monica Felea

■ Piața Unirii

Vânătorii de capete

Sursa? Un roman scris de Jo Nesbø, parcă destinat marilor mase de corporatiști navetiști pe căile ferate. Este despre lumea complexă a mediilor înalte de afaceri, cu tehnologii futuriste, în care o piticanie complexată își completează veniturile din furturi de opere de artă. De la cei pe care, în calitate de *headhunter*, îi convoacă la interviuri. Până ce, mânat de lăcomia specifică job-ului și de nevoile unei soții mult prea înalte, blonde și placide, și ale vilei aferente, o face de oaie. Fură un Rembrandt de la un fost mercenar uns cu toate alifiile războiului tehnologic modern. Filmul?

Amestec de thriller cu tușe de pastişă comică a mediului corporate în care scârboșii de orice fel pot prolifera fără vreun fel de opreliști. Capabil de urmăriți palpitate, ceva twisturi specifice genului, conspirații și o imersiune în veceu (la modul concret și foarte vizual). Protagonistul? Roger Brown (Aksel Hennie, l-ați mai văzut la TIFF în *Max Manus*) e o piticanie mult prea împăunată pentru a atrage vreo simpatie. Până ce începe cursa, fără cronometru dar destul de veloce, pentru propria viață, devenind astfel vag uman. Pe cât de uman poate fi un corporatist care fură de la semenii lui pentru a-și asigura luxul și rata la viloi și care tocmai ce-a aflat că nevasta lui lungană se tăvăleşte și prin alte paturi. Antagonistul? Clas Greve adică Nikolaj Coster-Waldau, Lannister-ul cel incestuos din *Game of Thrones*. Deci perfect în rol de mercenar convertit la corporatism.

Cristi Mărculescu

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE FILM TRANSILVANIA
www.tiff.ro

EDIȚIA 11 | 1-10 IUNIE
CLUJ-NAPOCA

Seri de jazz la Casa TIFF

Contemporary Noise Sextet (Polonia)

Duminică, 3 iunie, ora 22:00

Nils Petter Molvær Trio (Norvegia)

Mărti, 5 iunie, ora 22:00

Preț bilete 20 Lei. Detalii pe www.tiff.ro

Oameni și zei

Donoma

Să faci cu 150 de euro vreo două ore și ceva de film romantic destinat marelui public. Și foarte capabil să nu dezamăgească amatorii de cinema cu amururi încrucișate și disparate în povestiri interconectate... Pariu imposibil, dar nu și pentru Djinn Carréard.

Francez de origini haitiene și regizor foarte capabil și când vine vorba de elaborat un scenariu mult mai proaspăt și poetic decât compatrioții francezi de origini franceze (care știm bine, nu au zis pas în ultimii anii junket-urilor cu amururi dulce și zeci de vedete pe cadru filmat)

și când vine vorba de lucrat cu actori neprofesioniști. Amestecul de povești și senzații sentimentale, care ar putea fi de fapt mari amururi, mizează pe inedit și insolit. O profesoară de spaniolă vrea să-și dovedească supremația intelectuală dar mai ales sexuală față de un liceean tupeist. O adolescentă atee cu soră muribundă începe să audă voci (divine, care vorbesc în arabă, zice ea) și încearcă să atragă atenția unui skinhead care se roagă în tren. O fotografie virgină a pus și ochii și aparatul foto pe un model inopinat găsit prin metrou. Cu trecuturi schițate din dialoguri și voice-over, personajele, mai mult sau mai puțin îndrăgostite, mai departe sau mai aproape de demențe și căderi nervoase sau pur și simplu "artisticoidale de interesante" se îndreaptă cu toate confesiunile, descoperirile și recondeierile de rigoare spre finaluri nu tot timpul clare și frumoase. Dar convingătoare.

Cristi Mărculescu

EducaTIFF

Tom Sawyer

Cel mai celebru roman al lui Mark Twain are parte de o nouă ecranizare, filmată de data aceasta și în România. Produsă în Germania, pelicula a fost filmată la Breaza (scenele de pe Mississippi) și în studiourile Castel Film (scenele de la ferma mătușii Polly).

Tom Sawyer este același personaj pe care ni-l amintim cu plăcere și care nu trebuie să lipsească din copilăria nimănui: inteligent și neastâmpărat, curajos și plin de imaginație, cu spirit de aventură și optimism. Unul dintre persona-

jele alături de care am crescut, cu care am vrut să semănăm, alături de care am descoperit comori și ne-am jucat de-a piratii. Regizoarea Hermine Huntgeburth nu se îndepărtează de povestea originală, dar își lasă amprenta asupra unor mici detalii. De exemplu, mătușa Polly nu este tradiționala bătrânică pe care Tom o păcălea adesea, ci frumoasa actriță germană Heike Makatsch. Chiar și așa, nu reușește să-l strunească pe Tom și să-l transforme într-un copil responsabil și cumsecade. Din poveste nu lipsește

nici Becky Thatcher, fiica noului judecător din St. Peterburg, de-abia sosită în oraș, cea pe care Tom vrea să o impresioneze cu orice preț. Tom Sawyer rămâne un personaj la fel de interesant și fermecător, chiar dacă versiunea lui Huntgeburth e în limba germană, numele personajelor rămânând cele originale, anglofone. Iar dacă vă uitați cu atenție la scena procesului, îl veți descoperi pe actorul român Alexandru Papadopol.

Monica Felea

Supernova

Domnul Lazhar

Bachir Lazhar, un imigrant algerian, e angajat ca profesor într-o școală din Montreal, după ce una dintre învățătoare s-a spânzurat în timpul recreației. În afară de un profesor de sport și un curățător de toalete, corpul profesoral e complet feminin și axat pe prevenția pedofiliilor care de fapt nu prea există și pe abolirea agresivității elevilor, care poate că e doar exuberanță juvenilă. Dar *Monsieur Lazhar* nu e un film facil care să cante gagurile de ciocniri multiculturale în felul *Dictatorului* lui Baron Cohen. Bachir reușește să îmbine metoda școlară canadiană cu o pedagogie mai de modă veche, dar deloc rigidă. Una în care elevii sunt provocați să gândească autonom,

să numească și să investigheze lucrurile *rele*: sinucidere, moarte, violență, practic să ia contact cu condiția adultă. Dincoace de pervazul de pedagog, Bachir are și el un drum anevoios de parcurs, acela al clarificării și acceptării destinului familiei sale, distrusă de sistemul politico-militar din Algeria părăsită clandestin. S-ar putea ca Lazhar să fie cel mai bun personaj adus la TIFF 11, anume un individ foarte nuanțat, așezat după o postură socială de o limpezime și o politețe șarmante, care te-ar putea face să crezi că ai de-a face cu un om de dinainte dezvăluit, când de fapt lucrurile sunt mult mai adânci.

Mark Racz

Casa TIFF

Jazz: Concert Contemporary Noise Sextet

Primul concert din seria celor pe care le va găzdui Casa TIFF este susținut de trupa poloneză de jazz Contemporary Noise Sextet, una dintre cele mai apreciate apariții de pe scena europeană de gen. Albumul lor de debut din 2006, *Pig inside a gentleman*, a poziționat formația în stratosfera bandurilor de foarte deștept și moody jazz de cafeana, iar apariția lor la TIFF 11 nu e accidentală. Muzica sextetului e un tribut adus muzicii de film noir, recte liniilor sacadate de trompetă combinate cu o secțiune alertă de tobă și improvizațiilor stridente de saxofon. Ne imaginăm că ai pe undeva pe

sau Sam Spade. Sau o rochie roșie străntă pe care ar fi purtat-o Faye Dunaway în *Chinatown*. Așa că pune-le pe tine și fă-ți drum până la nou-nouța Casa TIFF, situată vizavi de cinematograful Arta. Ca orice trupă bună de jazz, CNS nu e doar o formație de jazz, muzica lor având influențe de punk, rock, metal și tot felul de alte nișe care cu siguranță au mulți fani printre tiffari. Așa că dacă simți nevoia să-ți miști puțin picioarele după o vizionare cu *Micul Matador*, la cinema Arta, nu rata primul (și pentru o bucată bună de timp singurul) concert Contemporary Noise Sextet în Cluj, azi de la zece seara. Un bilet e 20 de lei.

■ Concurs: cuplul de TIFFari ai anului

1. Cu ce replici dintr-un film de TIFF ai agățat cu succes?
2. Pe o scară de la *Before Sunrise* până la *Audiția*, unde se află relația voastră?
3. Cine a contaminat pe cine cu virusul TIFF?
4. Care e sacrificiul cel mai mare pe care l-ați făcut să veniți la TIFF?
5. Care e filmul pe care v-ați certat cel mai rău? Tu ce ziceai, celălalt ce zicea?
6. Care e experiența extremă împreună la TIFF?
7. Care film v-a excitat cel mai tare?
8. Care a fost cea mai ingenuoasă întrebuintă a AperiTIFFului?

TIFFARI NR. 1

Ea este Ivette, are 23 de ani și e lucrător comercial. El este Alex, are 25 de ani și este student. Sunt prieteni buni, iar TIFF-ul i-a apropiat și mai tare. El a lucrat și ca voluntar, la Mănăstur Open Air. *C'est la vie*, cum spune chiar ea.

1. "Mergem la film"?

2. -

3. Alex: Cred că eu pe ea, plimbându-ne, povestindu-ne, râzând.
Ivette: Da, el pe mine.

4. Alex: Să renunț la concediul pe tot anul ca să fiu voluntar...a meritat.
Ivette: Am lipsit de la lucru.

5. Alex: *Lunatic*, acum doi - trei ani. Tu ai rămas vegetariană de atunci.

6. Alex: Odată, după filme, am fost pe o clădire și ne-am uitat la stele.

7. *Lunatic*. Dacă vrei să devii vegetarian, e filmul perfect!

8. Alex: L-am folosit pe post de paratrâznet, în timpul unei furtuni.

TIFFARI NR. 2

Spun că nu sunt un cuplu pasional... Vecini de cartier, Tarfin și Marius vin împreună la TIFF de pe la primele ediții. Tarfin e IT-ist, Marius e liber ca pasărea cerului. Spun despre ei că sunt *jolly*.

1. Tarfin: Nu cred că am folosit nicio replică de niciunde, dapăi din filme de TIFF...

Marius: Plus că nu avem memoria să reținem replicile... Dar pe viitor o să ne luăm notițe.

2. -

3. Marius: Cred că TIFFul ne-a contaminat pe amândoi deodată. Clujul ne-a contaminat.
Tarfin: Trăiam printre aceleași blocuri.

4. Marius: Mi-am cheltuit ultimii 10 lei ca să îmi iau un bilet la film.
Tarfin: M-am scuzat o zi la lucru. Am zis că sunt răcit.

5. Marius: Nu ne-am certat, nu suntem împreună.
Tarfin: Nu mai țin minte din edițiile trecute. Între filmele de la TIFF, noi bem. Asta are efectul neplăcut să ștergă lucrurile... Plus că la ediția asta încă nu am văzut niciun film împreună. Am vrut să îi cumpăr bilet, s-au terminat biletele în fața mea. Așa că am fost nevoiți să mergem separat.

6. Tarfin: Pentru mine cred că cea mai extremă a fost când am adormit lângă tine la film. Eram la Odeon sau la Cinema City, la

unul din ăstea *fancy*. La filmul ăla cu pădurea virgină. Doi tipi, într-o pădure virgină, s-au întâlnit cu o tipă. Suprealist.

Marius: El a adormit în prima jumătate a lui și eu în a doua jumătate. A fost romantic.

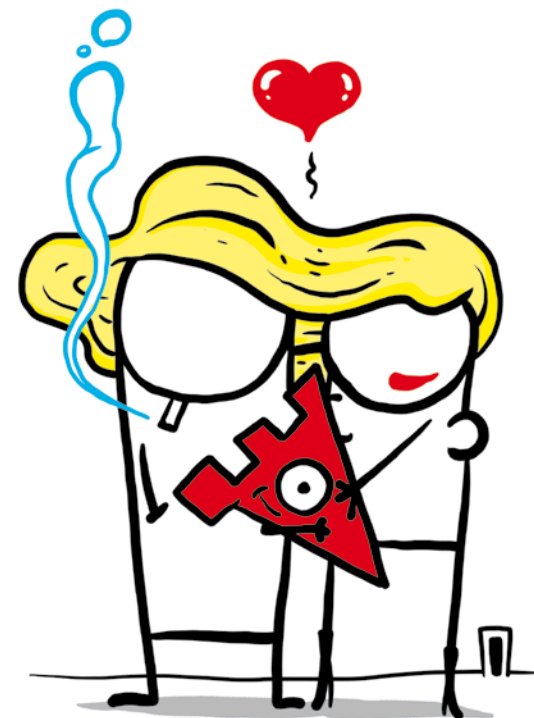
7. Marius: Cred că *PINA*. Ți l-am văzut împreună. L-am văzut la TIFF,

bă? Deși cred că am văzut și alte filme mai erotice la TIFF...

Tarfin: Da. Erai lângă mine. Era și Oana acolo. Poate asta te-a excitat. Și mie tot ăla... Erau senzuale dansurile din film.

8. -

A consemnat
Ion Indolean și Oana Moșil

ROMANIAN
CULTURAL
INSTITUTE

www.icr.ro

ICR

BUCUREȘTI BERLIN BRUXELLES BUDAPESTA CHIȘINĂU ISTANBUL LISABONA LONDRA MADRID
NEW YORK SEGHEDIN PARIS PRAGA ROMA STOCKHOLM TEL AVIV VARȘOVIA VENEȚIA VIENA

Află când să mergi la TIFF

Alege ofertele Vodafone
și ai navigare gratuită
în aplicația Cinemagia

scanează codul
și ia-ți aplicația

power to you

RETEAUA
CLUJENILOR
CARE ÎȘI
GĂZDUÎESC
PRIETENII LA TIFF,
NU RECOMANDĂ
HOTELURI.

Authorised Reseller

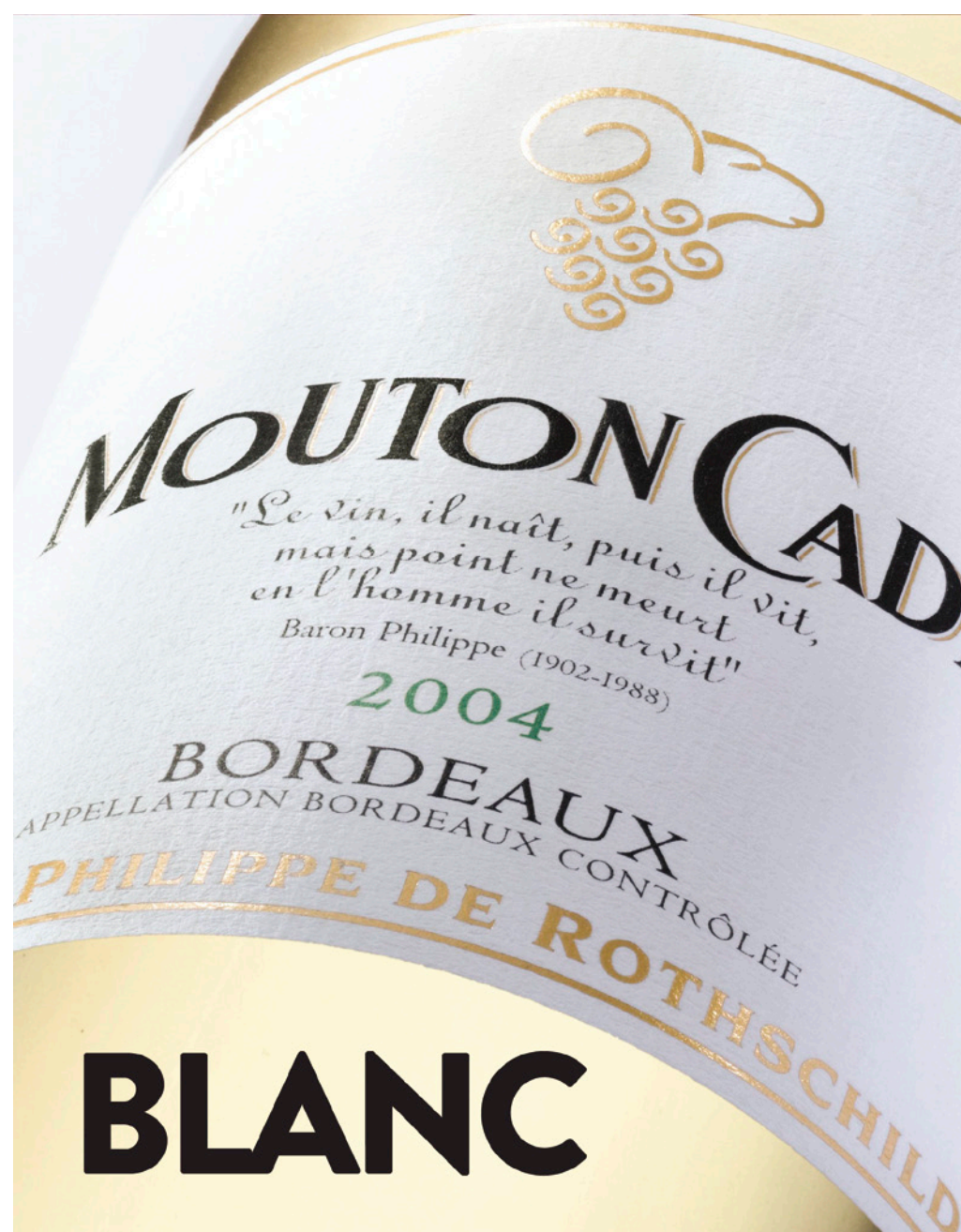
Authorised Service Provider

Cele mai frumoase flori de la Kara Flowers le puteți admira anul acesta la cel mai mare festival de film din România. Kara Flowers susține TIFF 2012.

Str. Universității, nr. 8 | 0264.40.22.42, 0735.77.97.99 | www.karaevents.ro

Ce ar putea să se afle în această valiză:

- diamante de contrabandă
- 250.000 de euro
- un costum de supererou.

Puterea poveștilor bine spuse: De Neprețuit

MasterCard – Sponsor al poveștilor de la TIFF 2012

InterogaTIFF

Dov Simens' Two Day School Film in Cluj

Dov Simens is Hollywood's number 1 film instructor. He teaches his 2 Day Film School™ at TIFF 2012 as part of "Hollywood in Transylvania", a project initiated and run by Transylvania Pictures Ltd. and the Social Communication and New Media Institute in collaboration with Transylvania International Film Festival. His list of graduates includes big names such as Quentin Tarantino, Christopher Nolan, Guy Ritchie or Stephen King.

What do you think of Cluj?

I think Cluj is absolutely wonderful. Of all the cities I've seen around the world – and this is a city, a small city, not a town – I've found it fascinating that you have many bookstores here – that's a sign of a high intellectual level. The other thing that I've found interesting is that the infrastructure of the city is quite poor, but that's bound to change as you'll get quality entrepreneurs. You also have a desire to get accepted by other countries. That will come with time. You don't need to rush, you already have bookstores.

What do you think about TIFF?

25 years ago you couldn't name 20 film festivals in the whole world, today there are 3000. Now, first, as a festival, as a culture, you're in the top 50. Judging by all the films that your festival director brought here from different nations, different areas, it's a very good social and cultural event. Now, as business, out of the 3000, you're about number 500. That's because not many foreign buyers come here to discuss buying a film and taking it back to their country. Right now, culture-wise, the festival is in the top 50 to 100;

business-wise it is in the top 200 to 500. It is a good festival. The festival president has done a wonderful job.

As part of your 2 Day Film School, what do you teach students about using festivals to improve the distribution of their films?

You're going to really use one. You don't think about going to Cannes, going to Sundance, going to Toronto or going to TIFF because you don't know when you're going to finish your film. First you get the screenplay, then you get the money, then you shoot the film, then you have the two and a half months of post-production. Once you start post-production, then you start thinking about festivals. Now, Sundance is in January. What if you are in post-production in February? You're not going to wait 11 months to go to Sundance. So if you finish in February and you're in post-production in February, March and April, you're going to think about festivals coming up in Europe probably in May and June, festivals where the buyers go and that's the festival you're going to go to. And hopefully it's around the time that TIFF is. You can try to do

what Mungiu did: get into Cannes because that's where the buyers are. He gave away the world premiere to Cannes, but the next week he should have been here giving the Balkan premiere to the Transylvania International Film Festival.

What do you think about the Romanian market and what do you think aspiring Romanian filmmakers should do? Should they target the national market or the international market?

National! National! You live here! National! Stop thinking globally, stop thinking worldwide right now. Just think Romania! Once you're no longer a student, once you're an adult, no more shorts, start making feature films! And for your first feature film you'll have a budget between \$10,000 and \$30,000. It will be a one-week shoot, with two digital cameras and it will have a script that's about 90 pages and it takes place in one location. And if you have \$30,000, shoot it for \$10,000, do the post-production for \$10,000 and when it's done, spend the last \$10,000 to book a theatre and put on a big party, create a big event in

the social media. I'm pretty sure that you will get that \$30,000 back as a return of the investment in the next three months. If that happens, make another feature film, but this time with a budget around \$50,000, doing the same thing in a two-week shoot. If that one gets a return on investment, just think of Romania, don't think of anywhere else; now you're going to get \$100,000 from a wealthy individual to make another feature film. You're developing your craft, you're developing your skills, you're learning how to tell a story and you're learning how to make a profit. In your fourth feature film you would probably option a Romanian novel and now you're probably going to get the government to give you one million dollars to make that film, but you'll try to bring in an actor from Germany, an actor from France or an actor from England that will get you bigger sales to those territories. That's a five-year process right there. Don't think internationally, just think Romania. If you do that in Romania, you'll grow.

What do you think about the so-called new wave in Romanian ci-

nema? Do you think that kind of films will be profitable in the future? Or will they just stay in the festival circuit without reaching commercial success?

I think somebody in Romania hired a good publicist who said there is a Romanian *new wave* when it is actually pretty close to two people. I don't see it as a new wave, but the world doesn't know that right now and someone is marketing that and it is wonderful and it is cool. And the next person that makes a no-budget feature film can join the wave and ride the wave and then say they are part of the Romanian *new wave* cinema. I think it is wonderful. Whoever is doing that marketing here in Romania for Romanian film industry is very intelligent. So the *new wave* means making films like Mungiu's last film that has a little ADR (Additional Dialogue Recording), some sound effects, a little music, a little score. It's very rough around the edges, very *new wave*, which means it's not a finished film, but it's called "new wave". And that means we can do it cheaper and cheaper, so \$10,000, \$20,000, \$30,000 - join the *new wave*! What somebody like me has to do is kicking people in the butt and saying "Let's do it! But let's not do shorts!"

Do you consider going to any films in the festival while you're in Cluj?

I am more in love with the movie business. I'll be very honest. I don't care that much about movies. I like movies. They're entertaining. But, I like my wife, I like my children and I'd spend all of my free time with them. But what I love is the movie business so what I've been doing for the few days I've been here while the festival is on is seeing the business and talking to the festival president about the business, understanding why Mungiu does not have his premiere in a Romanian festival and went to Cannes last week. Am I going to see a film during TIFF? Yes, of course I will. But the business is more important for me.

What are your hopes and expectations for your 2 Day Film School?

I will get everybody to understand very quickly that it's nowhere as difficult as everybody makes it out to be. I'm not here to say it's simple, but it's nowhere as difficult as people think. Let's get the script, let's keep it simple. It's basically a stage play. Let's get the location, let's get the actors, let's get the camera, let's rehearse, let's hit the on button on the camera, then let the actors talk, wait for 90 minutes and we made a movie. Now put in some footsteps and some music and redo some dialogue in postproduction, put the dissolves and fades in, the titles in the front and in the back and we have a movie. And if you do it for under \$50,000, you'll make a profit.

Interview by Radu Meza

InterogaTIFF

“Black humour is something that goes for both the Danish and Romanian audiences”

An interview with Christian Juhl Lemche of the Danish Film Institute, President of European Film Promotion (EFP).

Superclasio

Is this your first time in Romania, Transylvania and Cluj?

No, it's actually my third time here. I was here at the festival for the first time in 2004 and I was here again visiting in 2008. So, yeah, third time.

How did the festival develop over the years?

From 2004 to 2008, I noticed that a lot of things had changed in the city. If you look at TIFF from an outside perspective, you can see that it really gained more and more interest and established itself as one of the really important festivals in the region and I am very happy to see it grow.

Danish films have always been very appreciated by the audience at TIFF. What makes Danish films special?

I think we have good stories and Danish actors are quite good as well. I think that it might also be the humour. Our nations share a sense of humour and if you look back at some of the films that have been shown here, you can see that.

Films like *Green Butchers*?

Yeah, black humour is something that goes for both Danish and Romanian audiences.

A lot of the films in the Focus Denmark section at TIFF 2011

are documentaries. Is this a new trend in Danish cinema?

Danish documentaries are very strong at the moment. For more than five years, it seems that Danish documentary filmmakers are exploring other cultures and very often shoot their films in other countries. Although they find their stories outside Denmark, they still create a connection to Denmark's culture. It's usually a foreign story that still has resonance within the Danish society and community. For example, we had three Danish films in the competition at Sundance in the documentary section. It's a good run of Danish documentaries and I think that filmmakers are also willing to stay longer in

the field of documentary film instead of jumping to fiction. Many documentary filmmakers bring elements from fiction genres. They use engaging and entertaining stories as well, and the quality of the films has gotten better and the audience no longer feels that watching a documentary is a second-rate experience.

Danish director Ole Christian Madsen is included in the 3x3 section this year. What makes him special?

He is a director who likes to work in different genres. If you look back at the films he made, you can see that he has worked in most genres. I think a consistent thing about his work is that he manages to switch between genres without losing his audience. He's definitely one of the directors whose films are seen by a lot of people. I think he's very creative; he takes the stories in different directions. He's not just making the same film again and again.

You have been elected president of the European Film Promotion (EFP). What do you think are the most important traits of the European film circuit?

I think we are at a time when a lot of things are up in the air in terms of distribution. You can see in many countries that distributors and producers are waiting to see how they can make up for the loss in DVD sales. Distributors and production companies are waiting to see if the VOD (video on demand) model will really pick up. There are many different VOD platforms in Europe, several hundred actually, but we do not have a solid business model yet. The role of festivals has changed. For the last 8 years or so, they're more than just a point for cultural meetings and an occasion to see films from other countries. Festivals are also a distribution window. Festivals try to create, either alone or together with VOD platforms, opportunities for having the films screened for other audiences in the country.

What do you think Romanian cinematography needs in order to play a more important role on the European market?

I think it's amazing that Romanian cinema and Romanian films have achieved their present status. Romanian films have been winning top prizes at important international festivals, including The Golden Palm in Cannes. There's no doubt that, internationally, there's a huge interest for Romanian cinema. I know that Romanian films that are really well known internationally have a hard time attracting domestic audiences; I consider that a challenge. Future Romanian films have to find a way to attract more domestic viewers, because the quality of the movies is really good. TIFF plays a big role in trying to raise awareness about different types of films that you can see and appreciate as an audience. I think, at least in Denmark, one of the things that we've been succeeding at is having a pretty big market share. About 25% of the market goes to Danish cinema and, at least from time to time, we have films that are appreciated by an international audience at festivals and so on. I think there is not really a big difference in terms of the quality of the films, it is really about the culture of cinemagoers. In the case of the Danish audience, we can see that some of the art house films suffer at the box-office. That's actually one of the challenges we are facing now. On a yearly basis, we have three or four big films that are taking the Danish market share up. On one level we have a model that works, but on another level we are facing the same problems.

What are your personal choices? What do you want to see or do at TIFF?

I would definitely be curious to see some of the Romanian films and if I have to mention a film I haven't seen it yet, it would be *Oslo: August 31st*.

Interview by Radu Meza

Thursday Till Sunday: Little Gestures, Deep Meaning

I've seen only four out of the twelve films in competition this year, which means there's a lot to catch up on. I'm especially looking forward to *Wetlands* and *The Loneliest Planet*, because the reviews have been good from critics I trust, and their themes sound intriguing. Of course choosing a movie based solely on plot description can be a recipe for disaster (*John Carter* sounds like a good idea...), and then again it can backfire in the other direction. My favourite of the competition films I've seen earlier is *Thursday till Sunday*, though had I known

nothing about it other than plot, I wouldn't have been very excited by the idea of watching a couple heading for divorce making a final road trip with their two small kids. Yet in the hands of a creative talent like director Dominga Sotomayor, making an impressive feature debut, such a potentially commonplace theme can be spun into gold.

Much of the movie is told from the children's point of view. Not directly, as it might have been if she chose a pure p.o.v. camera, but via her choice of what to shoot, and where to place her camera. There are two kids, Manuel,

seven, and his sister Lucia, ten. They're not aware that this trip will be their last together as a family, and the tensions coming from the front seat have an unexpressed quality that conveys mood without providing much detail. *Thursday till Sunday* is an adult film – my friends know this is one of my highest compliments – by which I mean it treats the audience like thinking individuals whose past experiences are meant to inform what they see on screen. We don't need everything spelled out for us in order to understand what's going on.

Remarkably, Sotomayor didn't tell her child actors what was going on either. She never rehearsed the kids (both new to acting) before shooting, and only as filming developed did Santi Ahumada, the girl playing Lucia, understand what was happening. The results subtly work their way under your skin, and I can't remember another movie that so perfectly captures the way kids pick up on adult moods and signals even though they can't fully comprehend their meaning.

The film initially uses the youngsters' natural cycles of playfulness and boredom as a counterpoint to the hinted strain coming from the parents – car games, roadside stops, and little fights pepper the trip as it does with any family vacation. The entire film feels like it's driving around a threshold, one that becomes clearer (more to the

audience than the protagonists) even while it remains at a distance. Sotomayor doesn't tie it all up with a traditional ending; her vision is far too sophisticated for that, and the sensations remain mixed. She's more than telling a story: she's holding up a mirror to our own memories of childhood, when often the most formative elements weren't in the centre, but off to the side.

While you're watching, pay attention to the way the film is shot. Too often in independent cinema, the director chooses a style because they want a cool aesthetic. In contrast, Sotomayor is firmly in control of a form which she's developed because it's right for the mood, location, and characters. She's found the correct balance, and it makes for a deeply satisfying experience.

Jay Weissberg

■ Ce se întâmplă, documentarule?

Micul matador

Michelito are 11 ani și ceea ce-l emoționează e să țină în pumni două urechi înșângerate ale unui taur ucis. Pentru că Michelito e pasionat de luptele cu tauri și visează să devină cel mai tânăr matador din istorie. Băiatul e încurajat de tatăl său, un

fost matador, retras după un accident care i-a perforat un plămân și i-a spart țeasta, dar care își dorește din tot sufletul ca fiul să ducă mai departe tradiția. Joel e un puști cu vise similare, doar că el nu are un tată care să-l susțină, căci acesta l-a părăsit și nici măcar nu-i mai

răspunde la telefon când Joel îl sună să-i spună că îl iubește. Mama lui Joel e cam dezinteresată de viața băiatului, dar acesta și-a găsit un prieten de nădejde în Ismael, care e deja un matador destul de cunoscut, însă cu o carieră aflată în impas. Chiar și așa, Ismael își rupe din timpul său pentru a-l învăța pe Joel să lupte cu taurii. Matadorii trebuie să înceapă studiul de mici pentru a avea o șansă, iar asta îi pune într-o confruntare timpurie cu cele mai viscerale temeri ale oricărui om. Angela e o fată de 12 ani care se zbate să-și înfrunte aceste temeri, căci și ea visează să fie matador. Spania are școli pentru fetele ce vor să ucidă tauri în arenă, câteva femei au ajuns să practice această meserie periculoasă, dar încă nu există un matador celebru de gen feminin. Părăsită și ea de tată, Angela vrea să fie prima femeie matador celebră. Ea știe totul despre luptele cu tauri, dar în practică se teme de animal. Trei copii, aceeași pasiune. Secțiunea Ce se întâmplă, documentarule? este prezentată de HBO.

Raluca Bugnar

■ TIFFArt

Documentar: Divided States of America: Laibach 2004 Tour

Michelito are 11 ani și ceea ce-l emoționează e să țină în pumni două urechi înșângerate ale unui taur ucis.

Pentru că Michelito e pasionat de luptele cu tauri și visează să devină cel mai tânăr matador din istorie. Băiatul e încurajat de tatăl său, un fost matador, retras după un accident care i-a perforat un plămân și i-a spart țeasta, dar care își dorește din tot sufletul ca fiul să ducă mai departe tradiția. Joel e un puști cu vise similare, doar că el nu are un tată care să-l susțină, căci acesta l-a părăsit și nici măcar nu-i mai răspunde la telefon când Joel îl sună să-i spună că îl iubește. Mama lui Joel e cam dezinteresată de viața băiatului, dar acesta și-a găsit un prieten de nădejde în Ismael, care e deja un matador destul de cunoscut, însă cu o carieră aflată în impas. Chiar și așa, Ismael își rupe din timpul său pentru a-l învăța pe Joel să

lupte cu taurii. Matadorii trebuie să înceapă studiul de mici pentru a avea o șansă, iar asta îi pune într-o confruntare timpurie cu cele mai viscerale temeri ale oricărui om. Angela e o fată de 12 ani care se zbate să-și înfrunte aceste temeri, căci și ea visează să fie matador. Spania are școli pentru fetele ce vor să ucidă tauri în arenă, câteva femei au ajuns să practice această meserie periculoasă, dar încă nu există un matador celebru de gen feminin. Părăsită și ea de tată, Angela vrea să fie prima femeie matador celebră. Ea știe totul despre luptele cu tauri, dar în practică se teme de animal. Trei copii, aceeași pasiune, un documentar despre o lume despre care știm atât de puține lucruri.

Raluca Bugnar

Clubul de Fitness
Nr 1 în Franța

- Piscină acoperită
- Saună & Hammam
- Masaj
- Fitness & aerobic
- Cardio
- Cycling

Club Moving
...it's life!

Str. Călărășilor nr 1-3, Cluj
În incinta Hotel Belvedere
Tel: 0264 433 285; Fax: 0264 433 286
www.clubmoving.ro

vă așteptăm cu oferte speciale!

Energobit
PREZINTĂ
PROIECTIILE DE GALĂ TIFF

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE FILM TRANSILVANIA

■ Blog

Cinema-ul danez: dincolo de dogmă

Ceva nu e deloc putred în Danemarca: cinematograful, de pildă, o duce foarte bine. Dacă ar fi să listez doar premiile pe care le-a obținut în 2011, aș consuma tot spațiul. Iar în 2012 păstrează același ritm cu triumfuri la Berlin și la Cannes.

Danezii par a fi atins proverbialul nerv universal și asta cu bugete uneori minuscule, ceea ce e chiar o performanță pentru o populație de 5 milioane de spectatori, dintre care, se pare, cel puțin 1 milion lucrează în cinema. TIFFarii vor savura, cu siguranță, focusul Danemarca din acest an. Cum ar putea să nu le placă? Umorul lor negru, cel mai des politic incorect, seamănă mult cu cinismul nostru. Multe dintre pelicule sunt *mainstream*, cu o sensibilitate transgresivă și *arty* și mai toate îl au în distribuție pe incontestabilul Mads Mikkelsen – probabil impus

de fondul național al cinematografului ca un criteriu pentru finanțări. După epuizarea curentului “Dogma”, danezii și-a cultivat diversitatea, s-au consacrat ca o sursă importantă de exporturi (în special în America) și au devenit un model pentru felul în care industriile minore și periferice pot supraviețui într-o industrie dominată de atotputernicul Hollywood. Multe cinematografii europene, printre care și cea românească, ar avea de profitat dacă ar urma același tipar. La ora actuală, cinema-ul danez e orientat pe trei direcții: experimentele artistice genuine, filme de artă cu *appeal ma-*

istream (de obicei cu protagoniști crizați ai clasei mijlocii) și filme populare pentru întreaga familie. Și Ole Christian Madsen și Lone Scherig (*An Education*, *Wilbur Wants to Kill Himself*) au devenit experți într-un nou soi de pelicule romantice, revizioniste: la suprafață arată ca niște drame romantice *mainstream*, cu imagine lucioasă, coloană sonoră seducătoare, personaje atașante și ambianță caldă. Dedesubt, însă, mustesc teme provocatoare și inconfortabile ce par special croite să submineze convențiile de gen. *Drive* al lui Nicholas Winding Refn e un neo-noir post-modern, *Melancholia* al iconoclastului Von Trier e un film apocalipsă cu un un-happy end anunțat. Niciunul nu e amplasat în țara-mamă.

Peter Aalbæk Jensen, partenerul de afaceri al lui Lars von Trier și șeful studioului Zentropa, spunea într-un interviu: “E greu să spui o poveste în Danemarca pentru că nimic nu se întâmplă aici. Nu e nimic interesant în faptul că oamenii se întâlnesc, muncesc și pleacă acasă. Așa că nu avem povești... totul e prea bine organizat, e civilizat, totul e atât de decent și de curățel – și toată lumea e plictisită de moarte. În plus, e o țară mică și poate fi traversată cu mașina în

Praga

doar șase ore, așa că nu putem avea nici măcar *road movies*.” În schimb, America de Nord e țara spațiilor deschise, a autostrăzilor nesfârșite, a bogăției incredibile coexistând la doi pași de sărăcia lucie, a violenței și a inechității sociale. Praga e un oraș fascinant-gotic, apăsător de istorie, iar Argentina e “caliente” și năucitoare. Toate acestea deschid nesfârșite posibilități dramatice. Bier a impus o “formulă” aproape imbatabilă atât pentru public, cât și pentru critică: povești puternice, cu accente melodramatice, teme liberale și ideologice “fierbinți” la pachet cu încurcături familiale și sentimentale, locuri de filmare exotice, superbe, ce alternează cu drame intimiste. Și Susanne Bier și Madsen sunt atrași de povești cu nordici burghezi, reprimați,

care caută un nou început în locuri exotice, însă peliculele lui Madsen sunt mai puțin teziste. Sunt, în schimb, saturate de autenticitate și de sentimente fruste; nu par deloc contrafăcute și posedă o sensibilitate mai sofisticată, mai nuanțată și mai ambiguu morală. Când Madsen face un *romcom* ca *Superclásico*, e unul atipic pentru că, după ce îmbrățișează poncifurile, le dinamitează cu aceeași energie: cineastul danez reușește să transforme un subiect deprimant precum divorțul într-o spumoasă comedie *feelgood*. Versatilul regizor n-a făcut de două ori același film. Ceea ce rămâne constant e miezul incandescent de adevăr uman. Vedeți *Praga* și convingeți-vă.

Anca Grădinaru

A Dalmeier Brand

Cea mai sigură Clasă E din toate timpurile.

Finanțare asigurată de
Mercedes-Benz Financial Services

Cel mai important lucru în viață este viața însăși! De aceea, Clasa E de la Mercedes-Benz a transformat în referință standardul avansat al sistemelor de siguranță activă și pasivă. Totul pentru ca dumneavoastră să aveți la dispoziție cea mai sigură Clasă E din toate timpurile.

www.mercedes-benz.ro/ClasaE

Mercedes-Benz
The best or nothing.

E 220 CDI BlueEFFICIENCY: consum motor de carburant (l/100 km) conform cu 80/1408/EEC min. 5,0 (l/8); max. 5,3 (l/60); Emisii globale de CO₂ (g/km): min. 136 (l/100); max. 139 (l/100); Clasa E este un produs al Mercedes-Benz Group AG.

18+ PENTRU CEI PESTE 18 ANI
www.desprealcool.ro

Cea mai performantă gamă de videoproiectoare pentru Home Cinema

În iunie 2012 la achiziționarea unui proiector BenQ din seria Home Cinema primești cadou un ecran de proiecție, iar pentru W7000 primești cadou în plus și un aparat foto bridge BenQ GH700 și ochelari 3D BenQ*

BenQ Partener Tehnic TIFF 2012

TRANSILVANIA INTERNATIONAL FILM FESTIVAL

W7000 W1200 W1100 W710ST / W703D / W700

Cu proiectoarele BenQ te poți bucura de imagini de calitate cristalului, culori delicate și realiste de calitate profesională. Videoproiectoare pentru vizionări de filme, jocuri sau meciuri împreună cu prietenii sau familia, toate acestea la tine acasă, pe tot peretele, în propriul tău Home Cinema.

Rezoluție HD și FullHD / Proiecție 3D / Conversie 2D ▶ 3D / Sistem optic optimizat Full HD / Proiecție de la mică distanță / Conexiuni multiple / HDMI 1.4**

* Oferta specială este valabilă prin distribuitorii autorizați BenQ pentru România, în limita stocului disponibil.
 ** Caracteristicile menționate diferă în funcție de model. Vă rugăm consultați site-ul BenQ.ro pentru diferențiere.

BenQ.ro

BenQ
 Enjoyment Matters